

- d) nie uwzględnia dostępnych danych naukowo-technicznych ani warunków środowiskowych w poszczególnych regionach Wspólnoty, ani też rachunku kosztów i korzyści wynikających z wprowadzonego w nim zakazu;
- e) jest nieproporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć;
- f) ma charakter dyskryminacyjny, ponieważ reguluje w jednakowy sposób bardzo odmienne sytuacje geograficzne, gospodarcze i społeczne;
- g) nie przewiduje odstępstwa na korzyść rybaków dokonujących połowów w małej skali, w rodzaju połowów za pomocą thonaille, które poza tym, że są tradycyjną metodą połowów w ściśle określonej części Morza Śródziemnego, stanowią podstawę utrzymania dla stosujących ją rybaków i mają charakter bardzo selektywny dla gatunków nie będących przedmiotem połowu?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 894/97 ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 171, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) oraz Jeunes agriculteurs (JA)

(Sprawa C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (przedstawiciele: adwokaci V. Ledoux i B. Néouze)

Druga strona postępowania: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r.;

- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywn na wnoszące odwołanie federacje;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwot rzeczonych grzywn;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie przedstawiają cztery zarzuty na poparcie wniesionego odwołania. W ich zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie wnoszą, że Sąd zniekształcił dowody poddane jego ocenie, nie uwzględniając dwóch zasadniczych elementów stanowiących dowód na nieprzedłużenie porozumienia z dnia 24 października 2001 r. na okres po dniu 30 listopada tego samego roku. W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe i utrwalone orzecznictwo Trybunału orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa do obrony nie wskazując w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że dokona obliczenia kwot grzywn biorąc pod uwagę zsumowane obroty członków federacji wnoszących odwołanie. W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie powołują się na naruszenie przez Sąd art.15 ust. 2 rozporządzenia 17/62, który do celów obliczenia, że grzywny nałożone na federacje wnoszące odwołanie nie przekraczają pułapu 10 % obrotów, o którym mowa w tym artykule, wziął pod uwagę zsumowane obroty członków federacji, nie spełniając w tym względzie konkretnych celów i przesłanek ustalonych w orzecznictwie. Wreszcie, w zarzucie czwartym strony wnoszące odwołanie zarzucają Trybunałowi naruszenie zasady „non bis in idem”, a także zasady proporcjonalności poprzez nałożenie na każdą z federacji odrębnej grzywny, która uwzględniała zsumowane obroty wspólnych członków federacji. Według wnoszących odwołanie, tylko na jedną federację w niniejszej sprawie mogła zostać nałożona kara uwzględniająca zsumowaną zdolność finansową wspólnych członków federacji wnoszących odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 28 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Principado de Asturias

(Sprawa C-111/07)

(2007/C 95/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Principado de Asturias

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2, 3, 4 i 5 oraz rozdział II sekcja 1 dekretu 72/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. ws. aptek i punktów aptecznych, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 103 ustawy powszechnej 14/1986 o ochronie zdrowia oraz art. 88 ustawy 25/1990 z dnia 20 grudnia o produktach leczniczych można uznać za sprzeczne z art. 43 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-114/07)

(2007/C 95/53)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 85.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-115/07)

(2007/C 95/54)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 34.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-116/07)

(2007/C 95/55)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska